

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs Commissie Wetsvoorstellen

Aan de Vaste commissies voor Financiën van de
Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal
de heer S. Weeber
mevrouw mr. W.A.J.M. van Dooren
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 25 mei 2018

Betreft: Kabinetsreactie op de evaluaties giftenaftrek en de praktijk rond ANBI's en SBBI's

Geachte leden van de Commissies,

Graag reageert de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) op de kabinetsreactie evaluaties giftenaftrek en ANBI/SBBI-regeling. De Orde is verheugd dat het kabinet zich sterk maakt voor de ondersteuning van goede doelen, hun belangrijke rol in de samenleving erkent en nadrukkelijk niet het oogmerk heeft de fiscale regelingen voor goede doelen te versoberen. De Orde is vanuit haar fiscaal-technische expertise graag bereid mee te denken over verbeteringen in de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van deze regelingen en geeft daartoe in deze reactie een aanzet. In de samenvatting hieronder hebben wij de hoofdpunten in volgorde van urgentie gezet met tussen vierkante haken een verwijzing naar de paragraaf waarin wij het desbetreffende punt behandelen. In de reactie zelf houden wij ter wille van de overzichtelijkheid de volgorde van de kabinetsreactie aan.

Hoofdpunten/samenvatting

- Het verbaast de Orde dat onder de noemer 'vereenvoudiging' wordt voorgesteld om de periodieke giftenaftrek te beperken. Juist de periodieke giftenaftrek is zeer eenvoudig en het toevoegen van een plafond maakt de regeling niet eenvoudiger. Dit lijkt een met het uitgangspunt van de kabinetsreactie strijdige versobering van de giftenaftrek. Een plafond aan de periodieke giftenaftrek zou het aantal grote giften aan goede doelen vermoedelijk beperken, terwijl juist grote giften kunnen bijdragen aan het realiseren van bijvoorbeeld specifieke projecten. Deze beperking zou, evenals het niet langer aftrekbaar laten zijn van giften in natura, onder meer ten nadele zijn van de cultuur, zeker in een tijd waarin de aankoopbudgetten van musea zodanig onder druk staan dat men voor nieuwe verwervingen zeer afhankelijk is van particuliere schenkingen. [8.1 en 8.2]
- De Orde heeft met grote instemming kennisgenomen van de suggestie om het onzekerheidsvereiste nader te bekijken. Het ontgaat de Orde welk belang de overheid erbij heeft om te willen voorkomen dat goede doelen zeker kunnen zijn van in de toekomst te ontvangen giftermijnen. Nu de ratio voor deze eis afwezig is en deze contrair is aan het doel van de giftenaftrek, moet deze naar het oordeel van de Orde zo spoedig mogelijk worden afgeschaft. [8.3]

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

1

- De Orde heeft grote twijfels bij de bewering dat de regeling voor de giftenaftrek ingewikkeld zou zijn. Uitzondering is de regeling voor de steunstichting SBBI, die regeling zou kunnen worden afgeschaft. De giftenaftrek is juist zeer eenvoudig, zeker nu het aangifteprogramma van de Belastingdienst alle berekeningen voor belastingplichtigen uitvoert. Het probleem lijkt eerder te liggen in de gebrekkige specificatie die in de aangifte wordt gevraagd, waardoor controle lastig is. Dit probleem moet in de aangifte worden opgelost. De suggesties in paragraaf 4.2B van de kabinetsreactie om wijzigingen in de aangifte aan te brengen, ziet de Orde dan ook veeleer als een oplossing voor de problemen met foutieve aangiften dan een wetswijziging. De Orde kan zich vinden in de suggesties voor renseignering. De Orde heeft de indruk dat dit in ieder geval voor periodieke giften eenvoudig te implementeren zou moeten zijn. De Orde kan instemmen met het afschaffen van de aftrek voor contante giften en van herroepelijke giften. [8]
- De Orde is verheugd dat het kabinet zich de signalen aantrekt over de huidige interpretatie van de anti-oppoteis. Overigens merkt de Orde op dat de huidige voorwaarde in de wet en de uitvoeringsregeling niet zozeer het pijnpunt vormt, maar de strakke interpretatie die de Belastingdienst hieraan geeft in de uitvoering. Een wetswijziging is naar het oordeel van de Orde dan ook niet nodig, een beleidsaanwijzing over hoe met deze eis om te gaan lijkt voldoende. [5]
- De Orde waardeert dat op het gebied van de ex-ANBI's de regelgeving wordt heroverwogen, maar heeft principiële bezwaren tegen de suggestie om een verplicht afrekenmoment in te voeren. [6]
- 'De Orde ondersteunt van harte de suggestie om de eisen aan de liquidatiebepaling minder restrictief te maken waardoor deze beter aansluit bij het doel van de ANBI-regeling. [3]
- De Orde onderschrijft de gedachte dat het bij eenmalige erfenissen weinig efficiënt is dat een buitenlandse instelling zich als ANBI moet registreren en wijst er op dat dit eveneens geldt voor eenmalige schenkingen aan buitenlandse instellingen. Door, evenals in het buitenland het geval is, in het uitvoeringsbeleid schenkingen en erfenissen via algemeen erkende intermediairs zoals Transnational Giving Europe (TGE) weer mogelijk te maken, is registratie voor veel buitenlandse ANBI's niet meer nodig en kan de uitvoeringslast van de Belastingdienst eenvoudig worden verminderd. [7]
- Het verheugt de Orde dat het kabinet oog heeft voor moderne vormen van filantropie zoals *crowdfunding*, *program related investments*, *social investments* en sociaal ondernemen. [4]
- Nut en noodzaak van de gesuggereerde uitbreiding van de publicatieplicht is de Orde niet duidelijk. De Orde suggereert om het publieksvertrouwen in ANBI's niet via het fiscale recht, maar via het vennootschapsrecht te bevorderen, bijvoorbeeld via de publicatie van gegevens in het handelsregister. De Orde adviseert de verhouding tussen het aangekondigde wetsvoorstel over de vennootschapsrechtelijke publicatieplicht en de reeds geldende publicatie-eisen voor ANBI's tegen het licht te houden om een opeenstapeling van publicatieverplichtingen te voorkomen. [2]
- Een ANBI-portal van de Belastingdienst zou zowel voor ANBI's als voor de Belastingdienst de administratieve lasten verminderen en de handhaving ten goede komen. [1]
- De Orde bepleit een gedegen onderzoek naar de systemen in andere landen. De in bijlage 1 opgenomen informatie en vergelijking kwam op de Orde als summier en willekeurig over. Gezien het belang van de wijzigingen en de automatiseringsuitdagingen waar de Nederlandse Belastingdienst voor staat, is het onderwerp belangrijk genoeg voor een gedegen onderzoek. [9]
- De Orde suggereert om hetzij in een besluit, hetzij in artikel 46 lid 3 Invorderingswet 1990 te bepalen dat de in dat artikel opgenomen hoofdelijke aansprakelijkheid voor schenkers niet geldt c.q. niet zal worden ingeroepen bij een schenker die niet te kwader trouw is na intrekking van de ANBI-status met terugwerkende kracht. [10]

1 Handmatig toezicht op publicatieplicht ANBI's vervangen door portal Belastingdienst

In de kabinetsreactie wordt geconstateerd dat toezicht op de publicatieplicht momenteel slechts handmatig kan plaatsvinden, omdat aan de publicatieplicht geen vormvereisten zijn gesteld. De kabinetsreactie suggereert een vrijwillig of verplicht standaardjabloon dat ANBI's op hun eigen website zouden moeten zetten. De Orde kan zich voorstellen dat dit voor het toezicht door de Belastingdienst een verbetering vormt, maar constateert dat dit veel problemen van ANBI's niet oplost. Ook zal een sjabloon op een eigen website nog steeds handmatige controles vergen, waardoor het toezichtprobleem van de Belastingdienst grotendeels blijft bestaan.

De Orde suggereert daarom een ambitieuzere stap te nemen die de huidige problemen veel diepgaander aanpakt, namelijk het publiceren van de informatie via een centraal portal van de Belastingdienst. De voordelen hiervan zijn dat de administratieve lastendruk kan worden verminderd voor de Belastingdienst en ANBI's (in het bijzonder de omvangrijke groep kleine ANBI's), de service aan ANBI's kan worden vergroot, de inzichtelijkheid voor donateurs kan worden versterkt en de toezichtmogelijkheden voor de Belastingdienst kunnen worden verbeterd. Bepaalde informatie die wel relevant is voor de Belastingdienst (bijvoorbeeld de omvang van het vermogen van een vermogensfonds), maar waarvoor geen reden is om deze publiek bekend te maken, zou op een niet openbaar deel van de portal kunnen worden ingevoerd. Dit zou ook privacy problemen die bepaalde ANBI's nu hebben omdat ze verplicht bepaalde informatie op hun website moeten zetten, kunnen beperken. Bovendien lost het portal ook het huidige probleem op dat op het moment dat de ANBI-status wordt aangevraagd, er al een volledige website met alle informatie moet zijn, terwijl op dat moment nog niet zeker is dat de ANBI-status ook daadwerkelijk zal worden verkregen. Als de eigen website wordt vervangen door een portal van de Belastingdienst, kan de in het portal ingevoerde informatie onzichtbaar blijven tot het moment dat de Belastingdienst de ANBI-status toekent en de informatie op het portal 'open' zet. Vanuit het portal zouden bovendien automatische meldingen aan ANBI's kunnen worden gedaan als zij niet tijdig aan hun verplichtingen hebben voldaan, hetgeen voorkomt dat ANBI's pas jaren later worden geconfronteerd met de stelling dat ze niet voldoen aan de eisen en met een intrekking van de status met terugwerkende kracht. We hebben hier in de jurisprudentie van de afgelopen jaren en in onze eigen praktijk diverse voorbeelden van gezien (al wordt de ene keer wel en de andere keer geen gelegenheid geboden tot verbetering). Als er een centraal portal was geweest, waren dergelijke omissies direct gesignaleerd en hadden bepaalde rechtszaken vermoedelijk nooit gevoerd hoeven te worden. Een dergelijk portal is daarom een win-win situatie: voor de overheid, de samenleving en de ANBI's.

2 Uitbreiding publicatieplicht ANBI's: wat is het doel?

Het is de Orde niet duidelijk welk doel de in de kabinetsreactie gesuggereerde uitbreiding van de publicatieplicht van ANBI's dient. Het zonder urgente reden aanvullen of wijzigen van de verplichte lijst van publicatieverplichtingen kan tot verwarring leiden bij zowel ANBI's als het publiek. Voor invoering van een dergelijke administratieve lastenverzwaring is het belangrijk om helder te hebben welk concreet probleem daarmee wordt getracht op te lossen en waarom dit de beste oplossing is. Uit de kabinetsreactie blijkt niet duidelijk om welk probleem het hier gaat, of gedegen onderzoek is gedaan of dit probleem daadwerkelijk bestaat of dat slechts sprake is van anekdotische observaties. De meeste van de genoemde informatie kan de Belastingdienst immers rechtstreeks uit het al verplichte beleidsplan, activiteitenverslag en (samenvatting van het) jaarverslag halen. Artikel 1a lid 7 onderdeel g Uitvoeringsregeling AWR 1994 (hierna: UAWR) eist bijvoorbeeld de plaatsing op de website van "een actueel verslag van de uitgeoefende activiteit of activiteiten van de instelling". Het lijkt vreemd dat daaruit de aard van de activiteiten (een in de kabinetsreactie gesuggereerde uitbreiding) niet zou zijn te achterhalen. In (de samenvatting van) het jaarverslag zullen over het algemeen zaken als het vermogen, de bestedingen, de donaties, het aantal werknemers en het aantal vrijwilligers te vinden zijn. Daaruit zal ook blijken of en zo ja hoe controle door een accountant plaatsvindt en over het algemeen zal hierin ook melding worden gemaakt van eventueel toezicht door anderen.

Voorzover de reeds verplicht te plaatsen stukken deze informatie niet geven – voor zuivere vermogensfondsen en kerkgenootschappen is bewust bepaald dat zij hun vermogen niet op de website hoeven te zetten – heeft de Belastingdienst wettelijke mogelijkheden om deze informatie bij de ANBI op te vragen. Voor de informatievoorziening van de Belastingdienst is deze uitbreiding dus niet nodig. Uit de kabinetsreactie blijkt niet of gedegen onderzoek is gedaan naar de vraag of donateurs en belastingbetalers behoefte hebben aan deze informatie: maken zij op dit moment eigenlijk überhaupt gebruik van de verplicht op internet te plaatsen informatie? Als niet is vastgesteld of de informatieplicht momenteel in een behoefte voorziet, ligt het niet voor de hand om deze verplichting verder uit te breiden. Meer regelgeving leidt niet altijd tot verbeteringen.

De Orde dringt er daarom op aan om alvorens tot een verzwaring van de administratieve lasten van ANBI's over te gaan door uitbreiding van de publicatie-eisen, helder en concreet in kaart te brengen waarom het ANBI-team van de Belastingdienst haar werk momenteel niet goed kan doen zonder dat deze informatie op een openbare website van de ANBI staat. Als er echt een concreet aantoonbaar probleem (dus niet louter anekdotische bewijsvoering) is, adviseert de Orde om te onderzoeken of het probleem niet met specifiekere maatregelen kan worden opgelost, bijvoorbeeld door bepaalde informatie op te vragen of op het niet voor het publiek zichtbare deel van het hiervoor genoemde portal te plaatsen. De Orde doet bovendien de suggestie om alle publicatie-eisen nog eens kritisch te bekijken en te beperken tot de meest noodzakelijke, om te voorkomen dat een wirwar aan eisen ontstaat. Dit geldt eens te meer voor ANBI's die reeds aan sectorspecifieke publicatieverplichtingen en governance codes zijn gebonden, zoals onderwijsinstellingen, zorginstellingen en woningcorporaties.

Meer in het algemeen is het voor de Orde de vraag of de fiscale ANBI-regeling het geschikte middel vormt om het publieksvertrouwen in ANBI's te bevorderen. Het komt de Orde voor dat het hierbij uitsluitend om niet-fiscale doelstellingen gaat die daarom beter via het vennootschapsrecht gerealiseerd kunnen worden, bijvoorbeeld via de publicatie van gegevens in het handelsregister. Dit zou ook een deel van de huidige privacy-problemen oplossen. De namen van bestuursleden van een ANBI zijn nu al door eenieder op te vragen bij het handelsregister. De zoektocht is hierbij gericht op een specifieke ANBI. Dat heeft niet het nadeel dat plaatsing op een openbare website heeft, namelijk dat via een google search op een bepaalde persoon een derde (potentiële werkgever, dictatoriaal regime etc.) erachter komt dat iemand bijvoorbeeld bestuurslid is (geweest) van een bepaalde patiëntenvereniging, mensenrechtenorganisatie of politieke partij met alle mogelijke negatieve consequenties voor de desbetreffende persoon van dien die niets met transparantie van ANBI's te maken hebben.

In de kabinetsreactie wordt gemeld dat rond de zomer van 2018 een nieuw wetsvoorstel over de vennootschapsrechtelijke publicatieplicht ter consultatie zal worden aangeboden. De Orde adviseert de verhouding tussen dit wetsvoorstel en de publicatie-eisen voor ANBI's tegen het licht te houden om een onnodige opeenstapeling van verschillende publicatieverplichtingen te voorkomen, te waarborgen dat publicatie op de minst belastende plek plaatsvindt en niet verder gaat dan nodig is voor het doel van transparantie.

3 Versoepelen liquidatiebepaling

De Orde is verheugd dat wordt overwogen om de eisen aan de liquidatiebepaling te versoepelen. De problematiek kan naar het oordeel van de Orde het beste worden opgelost door mogelijk te maken dat de liquidatie-bepaling ook gelijklopend mag zijn aan hetgeen voor 2012 in artikel 41a lid 1 onderdeel h Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 was toegestaan: besteding aan een ANBI of enigerlei andere wijze waarmee het algemeen belang wordt gediend. Dit lost ook het probleem van veel verzelfstandigde musea op, die te maken hebben met een provincie of gemeente die eist dat het liquidatiesaldo bij liquidatie aan hen wordt overgedragen waardoor de collectie weer terugkomt bij de gemeenschap. Eenzelfde probleem speelt momenteel bij woningcorporaties, waarbij de besteding van het liquidatiesaldo ook verplicht is

voorgeschreven in de Woningwet. Een minder strikte eis aan de liquidatiebepaling sluit ook aan bij het uitgangspunt dat een ANBI nagenoeg al haar middelen moet aanwenden ten algemene nutte, ongeacht of de begunstigde een soortgelijke ANBI is of niet.

In de uitvoering zou een belangrijke verbetering zijn dat deze bepaling meer naar de bedoeling wordt getoetst in plaats van dat, zoals nu regelmatig voorkomt, strikt wordt vastgehouden aan de letterlijke tekst van artikel 1a lid 1 onderdeel h UAWR. Ons zijn diverse gevallen uit de praktijk bekend waarin statuten werden afgekeurd omdat die spraken over ‘gelijksoortige’ in plaats van het in artikel gebruikte ‘soortgelijke’. Wij zien niet in welk algemeen belang daarmee wordt gediend.

4 Aanpassingen van het beleid om in te spelen op nieuwe vormen van filantropie

Het verheugt de Orde dat meer oog lijkt te ontstaan voor moderne vormen van filantropie.

4.1 Crowdfunding

Voor crowdfunding geldt feitelijk dat de volgorde die bij conventionele filantropie wordt gevolgd – eerst geld binnenhalen, dan projectvoorstellen beoordelen en bepalen waar het naartoe gaat – wordt omgedraaid: eerst projectvoorstellen beoordelen en dan pas geld ophalen. In de huidige tijd past de toch wat paternalistische vorm van de traditionele filantropie niet altijd even goed, donateurs willen zelf meer invloed hebben op de bestemming van hun geld en er niet langer vanuit gaan dat het goede doel wel weet wat het beste is. De filantropische sector wordt nu door de fiscale uitvoeringspraktijk belemmerd om op deze maatschappelijke ontwikkelingen in te spelen. De wetgeving lijkt geen belemmering zijn voor dergelijke moderne vormen van filantropie. Het beleid en de uitvoeringspraktijk van de Belastingdienst inzake steunstichtingen en loketinstellingen leidt er in voorkomende gevallen echter toe dat deze moderne filantropie wordt belemmerd. Uit interne beleidsdocumenten (zie de brief van de staatssecretaris van 18 april 2017, nr. 2017-0000060227) blijkt dat de Belastingdienst strenge eisen oplegt aan crowdfunding instellingen.

4.2 Program related investments

Er zijn diverse alternatieven waarbij niet wordt gegeven, maar tegen bijzondere voorwaarden wordt geleend of geïnvesteerd. Daarmee kan, zo blijkt uit onderzoek, onder bepaalde omstandigheden een hogere impact worden bereikt dan met traditionele giften. Bovendien wordt daarmee onder omstandigheden ook de zelfredzaamheid bevorderd en is minder sprake van de creatie van een afhankelijkheidsrelatie. In Nederland leveren deze nieuwe vormen van filantropie momenteel echter soms discussies op of aan de bestedingstoets (90% criterium) en de anti-oppoteis wordt voldaan. De Amerikaanse belastingdienst heeft al geruime tijd beleid op het gebied van deze program related investments die onder voorwaarden op dezelfde wijze worden behandeld als conventionele giften voor bijvoorbeeld de bestedingstoets. Nederland zou inspiratie kunnen zoeken bij de langjarige ervaring van de Verenigde Staten.¹ Deze wijziging in de uitvoeringspraktijk zou het voor Nederlandse goede doelen vergemakkelijken om in te spelen op deze maatschappelijke ontwikkeling en het streven naar meer impact.

¹ Zie voor de Amerikaanse regeling: <https://www.irs.gov/charities-non-profits/private-foundations/program-related-investments>, waar Program-related investments worden gedefinieerd als investeringen waarvan:

- 1) The primary purpose is to accomplish one or more of the foundation's exempt purposes,
- 2) Production of income or appreciation of property is not a significant purpose, and
- 3) Influencing legislation or taking part in political campaigns on behalf of candidates is not a purpose.

In S.J.C. Hemels, Nieuwe filantropen en de fiscus, NTFR 2006/1190 wordt niet alleen de Amerikaanse regeling beschreven, maar ook de wijze waarop de Engelse Charity Commission tot beleid is gekomen dat social investments geen afbreuk doen aan het algemeen nuttige karakter van de instelling.

4.3 Sociaal ondernemen

Ook sociaal ondernemers (*social enterprises*) maken in sommige gevallen gebruik van de ANBI-status. De mogelijkheid daartoe bestaat wanneer de commerciële activiteiten en sociale activiteiten van de desbetreffende onderneming splitsbaar zijn en kunnen worden ondergebracht in verschillende entiteiten, veelal een BV en een stichting. Het is evenwel niet voor iedere sociaal ondernemer mogelijk om die splitsing aan te brengen. Dat maakt de mogelijkheden voor toepassing van de ANBI-regeling relatief willekeurig voor dit type sociale bedrijfsvoering.

De ratio van de ANBI-regeling en de bedrijfsvoering van sociale ondernemingen vinden elkaar in het bevorderen van het algemeen belang. Bij sociale ondernemers komt het maken van sociale impact op de eerste plaats. Naar mening van de Orde verdient dit specifieke overweging bij de verdere vormgeving van de ANBI- en SBBI-regeling, waarbij zo mogelijk recht wordt gedaan aan de sociaal maatschappelijke activiteiten van sociaal ondernemers. Deze overweging past ook bij de bezinning van de Tweede Kamer op de bredere facilitering van sociale ondernemingen, waarbij de Orde verwijst naar de hoorzitting van de Tweede Kamercommissie Economische Zaken en Klimaat van 25 april 2018.²

4.4 Restcategorie

De Orde doet de suggestie om een restcategorie in te voeren in het ANBI-begrip. In het verleden heeft de wetgever hier bewust van afgezien omdat de in artikel 5b lid 3 AWR opgenomen doelomschrijvingen voldoende zouden zijn en op dat moment nooit behoefte was geweest aan een restcategorie. Volgens de Orde tonen de recente maatschappelijke trends rondom geven en nalaten aan dat deze behoefte inmiddels wel bestaat. Voorts is een restcategorie internationaal gebruikelijk.

5 Anti-oppoteis

De Orde is verheugd dat het kabinet zich de signalen aantrekt over de huidige interpretatie van de anti-oppoteis in de uitvoeringssfeer. De Belastingdienst legt in dit kader strakke voorschriften op aan ANBI's. De Orde heeft de indruk dat het doel van de anti-oppoteis soms wat uit beeld lijkt te raken in de uitvoering. Het doel van dit vereiste is waarborgen dat niet meer vermogen wordt aangehouden dan redelijkerwijs nodig is voor de continuïteit van de werkzaamheden. Dit is een redelijkheidstoets die naar de oorspronkelijke bedoeling bij de specifieke ANBI passend maatwerk vereist en zich niet in strakke sjablonen laat persen. Bovendien kan dit vermogen in de tijd veranderlijk zijn en niet worden vastgepind op een in het verleden gevormd stamvermogen. Het standpunt van de Belastingdienst dat ongerealiseerde koersresultaten moeten worden uitgekeerd en de beperkingen die worden opgelegd aan het in 'vette' jaren aanleggen van buffers om in magere jaren beleggingstegenvallers zonder gevolgen voor donaties op te kunnen vangen, zijn hiervan pregnante voorbeelden. Deze eisen van de Belastingdienst brengen juist de continuïteit van de werkzaamheden in gevaar. De eisen passen ook niet altijd binnen de uitgangspunten van de Geefwet. De gedachte van die wet is dat een ANBI zelf kan bepalen op welke wijze zij inkomsten wenst te vergaren. Dat zou dan ook mogelijk moeten zijn behulp van een bepaald vermogen, of dat vermogen nu wordt gevormd door een stamvermogen of door beleggingen die geen stamvermogen zijn. Vermogensfondsen hebben hier de afgelopen jaren veel discussies over moeten voeren met de Belastingdienst, hetgeen veel tijd en geld heeft gekost en tot ergernis heeft geleid, maar betrekkelijk weinig ten bate van het algemeen nut lijkt te hebben opgeleverd.

Overigens merkt de Orde op dat, anders dan in de kabinetsreactie staat, de huidige voorwaarde in de wet en de uitvoeringsregeling niet zozeer het pijnpunt vormt, maar de strakke interpretatie die de Belastingdienst

² https://www.tweedekamer.nl/debat_en_vergadering/commissievergaderingen/details?id=2018A01145.

daar momenteel aan geeft in de uitvoering. Een wetswijziging is naar het oordeel van de Orde dan ook niet nodig, een beleidsaanwijzing over hoe met deze eis om te gaan lijkt voldoende.

6 Ex-ANBI's

De Orde waardeert dat ook op het gebied van de ex-ANBI's de eerdere regelgeving wordt heroverwogen. Reeds bij de invoering was er eigenlijk geen goed onderbouwde rationale voor deze maatregel. Uit de kabinetsreactie blijkt dat de administratieve lasten hoog zijn ten opzichte van het doel.

De Orde heeft echter bezwaren tegen de suggestie om een verplicht afrekenmoment voor ex-ANBI's in te voeren. Waarom moet een vermogensfonds dat vanwege privacy redenen (verplichte publicatie van namen van bestuurders op een openbare website) in 2014 heeft besloten niet langer de ANBI-status te willen hebben en dat verder keurig aan al zijn wettelijke verplichtingen voldoet en nog steeds giften doet aan het algemeen belang, een aantal jaren na het vervallen van de ANBI-status verplicht afrekenen met de Belastingdienst? Bovendien is niet duidelijk wat in dit kader met 'afrekenen' wordt bedoeld. Is de gedachte om het hele vermogen van een dergelijk fonds te belasten met 30%-40% schenkbelasting? Zo ja, welke grond zou aan deze belastingheffing ten grondslag worden gelegd: zou dat in wezen geen vorm van onteigening zijn? Waarom is een dergelijke drastische maatregel nodig nu blijkt dat het aantal belaste schenkingen door ex-ANBI's zeer beperkt is en dus het vermeende op te lossen probleem feitelijk non-existent is?

Een ander bezwaar tegen het verplichte afrekenmoment is de open norm die geldt voor diverse ANBI-eisen (de algemeen nut eis, de anti-oppoteis etc.). Stel dat een ANBI en de Belastingdienst op enig moment van mening verschillen over de invulling van de algemeen nut eis in een concreet geval. De Orde weet uit haar praktijkervaring dat dit regelmatig voorkomt en ook de jurisprudentie van de afgelopen jaren bevestigt dit. Uiteindelijk moet de rechter er aan te pas komen om een oordeel te vellen. Uit het geheel van de discussie blijkt dat de ANBI zeker een 'pleitbaar' standpunt heeft, maar de Hoge Raad komt na een uitvoerige en zeer genuanceerde conclusie van de Advocaat-Generaal tot het oordeel dat de Belastingdienst gelijk heeft. Waarom zou er dan direct 30-40% afgerekend moeten worden? Vanaf het moment van intrekking van de ANBI-status wordt toch al schenkbelasting over de schenkingen door de ex-ANBI geheven? Bij intrekking met terugwerkende kracht wordt bovendien ook met terugwerkende kracht schenkbelasting geheven bij de ANBI.

Een ander, mogelijk nog pregnanter bezwaar is dat het verplichte afrekenmoment op gespannen voet kan staan met het vertrouwensbeginsel, ingeval de Belastingdienst tot een gewijzigd inzicht komt en op basis daarvan een ANBI-status intrekt. Ook leidt een dergelijke afrekening tot veel extra onzekerheid bij ANBI's (naast eventuele heffing van schenkbelasting over oude jaren) omdat steeds vaker blijkt dat de aanvraagprocedure geen zekerheid biedt.

Het lijkt de Orde niet verstandig om de ene niet goed doordachte regeling (meldingsplicht ex-ANBI's) te vervangen door een nog verder gaande niet goed doordachte regeling (confisqueren van een deel van het vermogen van voormalige ANBI's zonder dat hier een deugdelijke reden voor is).

7 Buitenlandse ANBI's

De Orde onderschrijft de gedachte dat het bij eenmalige erfenissen weinig efficiënt is dat een buitenlandse instelling zich als ANBI moet registreren. De Orde wijst er op dat dit eveneens geldt voor eenmalige schenkingen aan buitenlandse instellingen. Andere landen ondervangen dit probleem bij schenkingen van hun onderdanen aan Nederlandse instellingen in de praktijk op eenvoudige wijze via intermediairs, zoals Transnational Giving Europe (TGE) en de King Bouduin Foundation US. Deze eenvoudige oplossing is voor Nederlandse donaties aan het buitenland echter sinds een aantal jaar niet meer beschikbaar, omdat de Belastingdienst het concept van de 'loketinstelling' heeft geïntroduceerd en vanwege dat concept ook een in Europa algemeen erkende en gerenommeerde intermediaire oplossing als TGE onmogelijk heeft gemaakt. TGE meldt nu dan ook op haar website: "Dutch donations to foreign organizations are not transferred

through the TGE network, foreign organisations need to register as ANBI and Dutch donors will send their gifts directly to them”³ Als dergelijke intermediaire oplossingen in Nederland wel weer zouden worden toegestaan, zou het voor veel buitenlandse ANBI’s niet meer nodig zijn om zich in Nederland te registreren en zou het aantal buitenlandse ANBI-registraties omlaag gaan en daarmee de uitvoeringslast van de Belastingdienst eenvoudig kunnen worden verminderd. Wij verwijzen in dit kader naar het binnenkort in het Weekblad fiscaal recht te verschijnen artikel ‘De ANBI-intermediair: meer dan een doorgeefluik’ van Sigrid Hemels en Renate Buijze waarin een alternatief voor de tot veel *collateral damage* leidende loketinstellingsdoctrine wordt geschetst. In dit alternatief wordt het probleem dat deze doctrine tracht te adresseren veel gericht opgelost door in de giftenaftrek net als in de Successiewet 1956 te bepalen dat aan een gift geen opdracht mag zijn verbonden welke aan de gift het karakter ontnemt van te zijn geschied in het algemeen belang en dat bij een periodieke gift de schenker niet per termijn mag bepalen waar deze aan wordt besteed.

8 Vermeende ingewikkeldheid giftenaftrek

Volgens de kabinetsreactie is de giftenaftrek in de inkomstenbelasting ingewikkeld en leidt dat ertoe dat giften vaak fout worden aangegeven. Het is de Orde niet duidelijk op welk onderzoek onder burgers de bewering stoelt dat de reden voor fouten in de aangifte gelegen is in de vermeende ingewikkeldheid van de regeling. De Orde heeft grote twijfels bij de bewering dat de regeling zelf ingewikkeld zou zijn. Uitzondering is de regeling voor de steunstichting SBBI. Reeds bij het voornemen om deze regeling te introduceren heeft de Orde vraagtekens gezet bij nut, noodzaak en uitvoerbaarheid van deze regeling. Twijfels die door de evaluatie en de praktijk zijn bevestigd. De Orde kan zich voorstellen dat deze regeling wordt geschrapt, temeer nu er in de praktijk nauwelijks gebruik van wordt gemaakt.⁴

Voor het overige is de regeling voor de giftenaftrek juist zeer eenvoudig, zeker nu het aangifteprogramma van de Belastingdienst alle berekeningen voor belastingplichtigen uitvoert. De kabinetsreactie heeft het over door de giftenaftrek veroorzaakte administratieve lasten voor burgers, maar maakt op geen enkele wijze concreet wat daarmee wordt bedoeld en waarom dit een probleem zou zijn.

De Orde betwijfelt daarom ten eerste of de regelgeving zelf tot fouten in de aangifte leidt. Het probleem lijkt eerder te liggen in de gebrekkige specificatie die in de aangifte wordt gevraagd, waardoor controle lastig is. Dit probleem moet dan ook in de aangifte worden opgelost. De suggesties in paragraaf 4.2B van de kabinetsreactie om wijzigingen in de aangifte aan te brengen, ziet de Orde dan ook veeleer als een oplossing voor de problemen met foutieve aangiften. De Orde ondersteunt de suggesties voor het ook bij andere giften moeten invullen van het RSIN-nummer van het begunstigde goede doel en het gebruik maken van slimme invulvelden hierbij. Bovendien lijkt het de Orde dat het dan ook automatisch te achterhalen zou moeten zijn als aan een bepaalde instelling wel erg veel giften worden gedaan en al helemaal als dit gebeurt door cliënten van een bepaalde invuller van aangiften. Dit zou het onderscheppen van frauderende aangifte-invullers ook makkelijker moeten maken dan nu het geval is. Het tegengaan van dergelijke fraude, die de afgelopen jaren kennelijk betrekkelijk gemakkelijk kon plaatsvinden, is uiteraard op de eerste plaats een belang van de samenleving, maar ook in het belang van de Orde, omdat dergelijke malafide praktijken de naam van de beroepsgroep geen goed doen.

De Orde kan zich ook vinden in de suggesties voor renseignering. De Orde heeft de indruk dat dit in ieder geval voor periodieke giften eenvoudig te implementeren zou moeten zijn. Een notariële akte kan immers eenvoudigweg door het notariaat worden gerenseigneerd. Voor de onderhandse akte zou dit met weinig administratieve lasten kunnen worden gedaan door in plaats van de huidige verplichting dat de ANBI de akte

³ <http://www.transnationalgiving.eu/from-the-netherlands>.

⁴ Vanaf 2012 tot en met heden zijn slechts 13 steunstichtingen SBBI opgericht. Zie: https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/belastingdienst/zakelijk/bijzondere_regelingen/goede_doelen/steunstichtingen_sbbi/overzicht_steunstichtingen_sbbi

per post opstuurt naar de schenker een verplichting op te nemen dat de ANBI de akte in een portal van de Belastingdienst zet dat automatisch een kopie aan de schenker verstuurt. Renseignering van periodieke giften kan daardoor zonder noemenswaardige lastenverzwaring plaatsvinden, waarna bovendien voorinvulling in de aangifte mogelijk is. De ervaringen met de renseignering van periodieke giften kunnen vervolgens worden gebruikt bij de gedachtevorming over renseignering van andere giften. Het is de Orde overigens niet duidelijk wat de kabinetsreactie bedoelt met ‘giftentypen die onrenseigneurbaar zijn’. Zeker nu de suggestie is om deze giftentypen niet langer aftrekbaar te laten zijn, is een duidelijkere omschrijving van dergelijke giften noodzakelijk. De Orde heeft namelijk moeite met het bedenken van een voorbeeld van dergelijke giften.

De Orde heeft er begrip voor dat contante giften moeilijk te controleren en zeer fraudegevoelig zijn en kan daarom instemmen met het afschaffen van de aftrek voor contante giften. De Orde kan zich ook vinden in de suggestie om de aftrek van herroepelijke giften af te schaffen.

8.1 Beperken periodieke giftenaftrek

Het verbaast de Orde dat de kabinetsreactie onder de noemer ‘vereenvoudiging’ voorstelt om de periodieke giftenaftrek te beperken. Juist de periodieke giftenaftrek is zeer eenvoudig: er zijn eenduidige regels waar aan moet worden voldaan, voorbeeldakten kunnen worden gedownload van de website van de Belastingdienst en juist door de informatie die in de schenkingsakte wordt gegeven, is deze vorm van giftenaftrek zeer eenvoudig te controleren en te renseigneren. Het komt de Orde voor dat hiermee lijkt te worden aangestuurd op een versoering van de giftenaftrek, hetgeen in strijd lijkt met het uitgangspunt van de kabinetsreactie.

Bovendien is deze suggestie ook in strijd met de doelstelling van de kabinetsreactie, het waarborgen van een effectieve inzet van de regelingen. De periodieke giftenaftrek is een zeer effectief middel voor goede doelen om gevers aan te zetten tot het doen van grotere giften en om zich langjarig aan een goed doel te verbinden. Juist door de ruimere aftrek van periodieke giften ten opzichte van andere giften is dit een belangrijk middel voor het werven van grotere fondsen en het aan zich verbinden van donateurs. De kabinetsreactie lijkt aan dit belangrijke effect voorbij te gaan, terwijl in deze reactie expliciet wordt opgemerkt dat het kabinet de bijdrage die de wet levert aan de financiële ondersteuning van goede doelen, waaronder cultuur en de geefbereidheid van burgers, belangrijk vindt.

De in de kabinetsreactie opgenomen suggestie om periodieke giften te maximeren is naar het oordeel van de Orde in strijd met de uitgangspunten van de kabinetsreactie. Zonder enige specificatie of onderbouwing stelt de kabinetsreactie dat bij hoge giften “niet altijd sprake is van een wijze van gebruik maken van de regeling zoals deze bedoeld is”. Alvorens tot een drastische en ingrijpende maatregel als het maximeren van deze aftrek over te gaan, mag een gedegen onderbouwing van het probleem worden verwacht: hoe vaak komt dit bijvoorbeeld voor, is hier gedegen onderzoek naar gedaan of betreft dit slechts een indruk die men heeft? Waarom wordt hier in het toezicht niets aan gedaan: er is immers voldoende informatie beschikbaar over periodieke giften en deze zijn eenvoudig te renseigneren. Dit staat in schril contrast tot de opmerkingen over de giften aan steunstichtingen SBBI waarvoor cijfermatig bewijs is dat er daadwerkelijk veel fout gaat, maar slechts wordt gesuggereerd om het aangifteformulier aan te passen. Voor de aftrek van grote periodieke giften ontbreekt een dergelijke cijfermatige onderbouwing, maar wordt direct de drastische maatregel van beperking gesuggereerd. De Orde begrijpt dit niet.

De kabinetsreactie wekt hierdoor de indruk dat het kabinet grote giften als onwenselijk ervaart. De vraag is echter waarom het doen van grote giften een probleem zou zijn: de giften dienen het algemeen nut, de samenleving profiteert hier van. Het bedrag van de gift is per definitie groter dan de belastingderving door de giftenaftrek. Waarom is een maximering van de omvang van de periodieke giftenaftrek überhaupt nodig nu het tarief waartegen giften, daaronder begrepen periodieke giften, kunnen worden afgetrokken volgens het regeerakkoord al wordt beperkt door een geleidelijke verlaging naar het lage belastingtarief? Voor sommige doelen, zoals bijvoorbeeld kankeronderzoek, is nu eenmaal heel veel geld nodig, kleine donaties zijn dan

eenvoudigweg niet voldoende. Een plafond aan de periodieke giftenaftrek zou het aantal grote giften aan goede doelen vermoedelijk beperken. Ook zou het de mogelijkheden voor musea beperken om belangrijke kunstwerken te verwerven. Deze worden nu regelmatig met gebruikmaking van de periodieke giftenaftrek geschonken, hetgeen de collectie Nederland ten goede komt en dus in overeenstemming is met de door de kabinetsreactie als uitgangspunt genomen ondersteuning van cultuur. Deze beperking zou juist zeer ten nadele komen van cultuur, zeker in een tijd waarin de aankoopbudgetten van musea zodanig onder druk staan dat men voor nieuwe verwervingen zeer afhankelijk is van particuliere schenkingen.

De Orde verzoekt om nader in te gaan op de gevolgen van het regeerakkoord voor de giftenaftrek. In het regeerakkoord is aangegeven dat de giftenaftrek tegen uiteindelijk het tarief van de eerste schijf (basistarief) aftrekbaar zal zijn. Het is de Orde niet duidelijk hoe deze aftrekbepierking zal worden vormgegeven. Wordt de systematiek gelijk aan die van de beperking van de aftrek van rente op eigenwoningsschulden, waarbij een belastingbijtelling plaatsvindt? Of wordt een (steeds groter) deel van de gift niet in aftrek toegelaten?

8.2 Afschaffen aftrek van giften in natura

De Orde heeft zorgen over de suggestie om giften in natura af te schaffen. In strijd met het uitgangspunt van de kabinetsreactie, de ondersteuning van cultuur, zou dit een verarming van het Nederlands openbaar kunstbezit tot gevolg hebben. Giften in natura zijn van groot belang voor de collectie van de Nederlandse musea. De Orde zou ook graag, alvorens tot dergelijke drastische maatregelen wordt over gegaan, een deugdelijke (niet-anekdotische) onderbouwing zien dat er daadwerkelijk sprake is van een probleem. Deze onderbouwing ontbreekt in de kabinetsreactie. De Orde is over de afgelopen decennia slechts één procedure bekend waarbij sprake was van een geschil over de waardering van een gift in natura.⁵ Een dergelijk incident lijkt onvoldoende aanleiding te kunnen zijn voor een wetswijziging met grote impact op bijvoorbeeld de Nederlandse musea. Bovendien heeft de Hoge Raad in deze procedure heldere richtlijnen over de waardering gegeven. Waarom wordt de praktijk niet eerst de gelegenheid gegeven om daarmee te werken? Bovendien is een veel eenvoudiger maatregel mogelijk dan afschaffing. Waarom wordt bij een gift in natura niet de eis gesteld van een of twee onafhankelijke taxaties/waarderingsrapporten die de waarde onderbouwen? Het afschaffen van de aftrekmogelijkheid voor giften in natura zou overigens ‘kasrondjes’ in de hand werken om toch hetzelfde resultaat te kunnen bereiken (zoals bijvoorbeeld het verkopen van kunst en periodiek schenken tegenover aflossing van de koopsom). Feitelijk leidt het afschaffen van de giftenaftrek voor giften in natura nergens toe anders dan tot meer administratieve lasten en verminderde schenkbereidheid aan bijvoorbeeld Nederlandse musea.

8.3 Onzekerheidseis

De Orde heeft met grote instemming kennisgenomen van de suggestie om het onzekerheidsvereiste nader te bekijken. De Orde pleit voor afschaffing van deze eis. Deze eis heeft enkel nog een historische motivatie, dient geen enkel doel en heeft juist een tegengesteld effect aan het doel van de giftenaftrek.⁶ Dit geldt temeer nu de Belastingdienst de onzekerheidseis zodanig uitlegt dat het ontvangende goede doel geen zekerheid mag hebben dat het alle termijnen van de gift ook daadwerkelijk zal ontvangen. Het ontgaat de Orde welk belang de overheid erbij heeft om te willen voorkomen dat goede doelen zeker kunnen zijn van in de toekomst te ontvangen termijnen. Nu de ratio voor deze eis volstrekt afwezig is en deze contrair is aan het doel van de giftenaftrek, moet deze naar het oordeel van de Orde zo spoedig mogelijk worden afgeschaft.

⁵ Hoge Raad 10 november 2017, ECLI:NL:HR:2017:2825 over een tas van luipaardvel.

⁶ Zie voor een nadere onderbouwing: M. Kastelein, Geen periodieke gift omdat deze afhankelijk was van twee levens? NTFRA-2015/10 en S.J.C. Hemels, Periodieke giften: een tweeluik, WFR 2014/1060 en 2014/1092 en de in deze artikelen genoemde verdere literatuur.

8.4 Periodieke giften en juridische fusies

De Orde signaleert in de uitvoeringspraktijk het knelpunt dat een verplichting tot het doen van een periodieke gift aan een ANBI voor de toepassing van de aftrekpost in de inkomstenbelasting volgens de Belastingdienst niet meegaat bij een juridische fusie.⁷ Juridisch gaat de verplichting tot het doen van de periodieke giften aan de verdwijnende, begunstigde, ANBI niet teniet en moeten de resterende termijnen aan de verkrijgende ANBI worden betaald. De donateur moet de resterende termijnen dus aan de verkrijgende ANBI betalen. Een juridische fusie heeft de staatssecretaris immers niet goedgekeurd als reden om de verplichting tot het doen van periodieke giften te beëindigen. De Belastingdienst weigert echter de periodieke giftenaftrek voor die resterende termijnen. De Orde verzoekt om in een beleidsbesluit te bevestigen dat na een juridische fusie tussen twee ANBI's, de resterende termijnen die aan de verkrijgende ANBI moeten worden betaald, aftrekbaar zijn.

9 Landenvoorbeelden

De Orde bepleit alvorens maatregelen te nemen, gedegen contact met overheden van andere landen. De in bijlage 1 opgenomen informatie en vergelijking kwam op de Orde zeer summier over. Frankrijk en Duitsland worden in de bijlage afgedaan met een enkele zin onder het kopje 'Oostenrijk'. Over deze landen is meer te melden en bovendien betwijfelt de Orde of de zin over Frankrijk klopt. Voor zover de Orde bekend is, vindt de aftrek in Frankrijk namelijk niet plaats van het inkomen zoals in de bijlage staat, maar van de verschuldigde belasting.⁸ Dat maakt uiteraard een belangrijk verschil.

De melding dat in het Verenigd Koninkrijk de mogelijkheid bestaat 'dat de werkgever rechtstreeks afdraagt aan een goed doel, waardoor over het geschonken bedrag geen loonheffing wordt ingehouden' is ook niet geheel juist, omdat de werknemersgift in Engeland juist via een 'Payroll Giving agency' verloopt. Deze verzorgt de administratie en keert de gift uit aan het goede doel naar keuze. Dit zogeheten Payroll Giving biedt eenvoud aan de werkgever en werknemer (mogelijk ook aan de belastingautoriteiten door middel van renseignering) en helpt burgers in het Verenigd Koninkrijk de regels beter na te leven.

De Orde bepleit een gedegen onderzoek naar de systemen in andere landen, waarbij ter verificatie ook contact met die andere landen wordt gezocht. Nu lijkt de bijlage slechts op algemene bronnen en niet op overleg met andere overheden of zelfs maar de achterliggende wetteksten gebaseerd te zijn. Bovendien kwam de selectie ook erg willekeurig over op de Orde. Waarom deze landen en niet andere landen? Waarom is bijvoorbeeld niet naar Denemarken gekeken, waar ook renseignering plaatsvindt? In Denemarken heeft het voorinvullen van giften bovendien ook tot het in aftrek nemen van meer giften geleid: anders dan werd gedacht was bij de giftenaftrek geen sprake van overrapportage (te hoge aftrek), maar van onderrapportage (mensen brachten niet al hun giften in aftrek). Dit is ook een interessant aspect om mee te nemen bij de verdere gedachtevorming. Ook landen als Spanje en Ierland kennen renseigneringssystemen en er zijn ongetwijfeld ook andere voorbeelden.

Gezien het belang van deze wijzigingen en de automatiseringsuitdagingen waar de Nederlandse Belastingdienst voor staat, lijkt het onverstandig als Nederland zelf het wiel wil uitvinden of zich slechts op wellicht niet geheel accurate informatie over buitenlandse systemen baseert. Het onderwerp is belangrijk genoeg voor een gedegen onderzoek.

⁷ Zie ook NTFR 2018/1173 waarin dit standpunt is gepubliceerd en waarin Molenaar spreekt over een niet begrijpelijk standpunt van de Belastingdienst.

⁸ Artikel 200, lid 1 Code général des impôts: "Ouvrent droit à une réduction d'impôt sur le revenu égale à 66 % de leur montant les sommes prises dans la limite de 20 % du revenu imposable (...)"

<https://www.legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do?cidTexte=LEGITEXT000006069577&idArticle=LEGIARTI000018619914> .

10 Aansprakelijkheid schenker bij intrekking ANBI-status met terugwerkende kracht

Een punt dat in de evaluatie niet aan de orde komt, maar waar de Orde in dit kader aandacht voor vraagt, is een vermoedelijk onbedoeld effect van artikel 46 lid 3 van de Invorderingswet 1990 bij intrekking van een ANBI-status met terugwerkende kracht.

In het besluit van 19 december 2014, nr. BLKB2014/1415M, Stcrt. 2014, 36877 is bepaald dat een belastingplichtige ervan uit mag gaan dat een in het ANBI-register vermelde instelling ook daadwerkelijk als ANBI kwalificeert. Daarom zijn betalingen die worden gedaan na het verlies van de ANBI-status op grond van dit besluit aftrekbaar zolang de ANBI-status in het ANBI-register van de Belastingdienst (bedoeld zal zijn het Programma ANBI opzoeken op de website van de Belastingdienst) wordt vermeld. Deze goedkeuring geldt alleen voor de giftenaftrek: schenk- en erfbelasting kan daarom wel alsnog van de instelling worden geheven.

Artikel 46 lid 3 Invorderingswet 1990 bepaalt echter dat de schenker hoofdelijk aansprakelijk is voor de schenkbelasting verschuldigd door de begiftigde. Dit heeft tot gevolg dat een schenker die niet te kwader trouw is, geconfronteerd kan worden met een verplichting schenkbelasting te betalen over een schenking die hij dacht aan een ANBI te doen, maar die haar status met terugwerkende kracht is verloren en zelf niet aan de verplichting voldoet om de schenkbelasting te betalen.

Dit lijkt niet in overeenstemming met de insteek van het besluit van 19 december 2014 dat de schenker te goeder trouw moet kunnen vertrouwen op het Programma ANBI opzoeken en niet geraakt moet worden door een intrekking van de ANBI-status met terugwerkende kracht. De Orde suggereert daarom om hetzij in een besluit, hetzij in artikel 46 lid 3 Invorderingswet 1990 te bepalen dat deze aansprakelijkheid niet geldt c.q. niet zal worden ingeroepen bij een schenker die niet te kwader trouw is.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten. Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de staatssecretaris van Financiën.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen